

[Gunnar Jensen.]

ikke kan gå ind for lovforslaget — det kan vi ikke i dets nuværende form — vil jeg alligevel tilsige en velvillig behandling i udvalget.

Alt dette er for så vidt det samme, som har været diskuteret tidligere. Det eneste nye, der sådan set er kommet ind i disse 3 lovforslag, er, at man nu vil afskaffe grundskatterne for landbruget. Det spørgsmål drøftes i øjeblikket imellem landbrugsorganisationerne og regeringen, og der er forslag i øjeblikket om, at det, der i øjeblikket gives i tilskud fra statens side, bortfalder, sådan at man kommer helt op til at betale fulde amtsskatter. Det har vi også protesteret imod; vi ønsker ikke at køre i den vejgrøft. Omvendt ønsker vi heller ikke at køre i den vejgrøft, som venstre og konservative ønsker, at vi altså simpelt hen afskaffer enhver form for grundskatter og grundskyld.

Vi synes altså, at den nugældende lov, hvor amtsskatternes størrelse er afhængig af landbrugets afkastningsevne, er udmærket. Hvorvidt forrentningsprocenten så er et godt måleinstrument, er en anden sag, og vi vil hellere end gerne være med til i udvalget at finde en anden måleenhed og eventuelt diskutere dette i stedet for. Men i hvert fald selve princippet om, at man skulle afskaffe amtsskatterne, kan vi ikke gå ind for.

Vi må også erkende, og det tror jeg nok de fleste må, at den store grundskyld ikke ligger på landet, den ligger netop i nærheden af byerne, den ligger et par andre steder, hvor man også bruger jorden som et råstof. Jord til en fabrik, en virksomhed, er dog trods alt også et råstof. Derfor må man sige, at de store grundskatter ligger netop mange andre steder end lige netop i landbruget.

Så er der spørgsmålet om afskaffelse af den kommunale ejendomsskyld. Ja, det vil jo på kommunal basis betyde, at man vil komme til at mangle, så vidt jeg husker, nævnte indenrigsministeren 114 mill. kr. til næste år i kommunernes provenu. Når vi nu tænker på, hvor meget vi må diskutere andre steder end her, når staten f.eks. skal give afkald på en indtægt, hvor vanskeligt det er at finde tilsvarende udgifter. Jeg tænker her på, at det er ret vanskeligt i øjeblikket at finde beløb til nedsættelse f.eks. af vinafgifterne. Jeg mener ikke, at man kan anlægge en anden betragtning over for

kommunerne. Der har somme tider i folketinget været en vis tendens til bare at overlade kommunerne at skaffe sig de nødvendige penge, men man må dog, synes jeg, anlægge den betragtning, at hvis man tager noget af kommunernes provenu, må man anvise dem et andet sted at hente det. Det forlanger vi f.eks., når vi fra statens side vil sætte et eller andet ned. Vi må, synes jeg, over for kommunerne forlange det samme.

Vi kan i hvert fald sige, at vi lige så lidt som sidste år er særlig positivt indstillet over for disse lovforslag, men naturligvis vil vi ligesom sidst love en saglig udvalgsbehandling.

**Maigaard:** Jeg vil starte med det hjertesuk, at man kunne ønske sig en højreopposition, som formulerede sig over for væsentlige samfundsanliggender, over for hovedlinjerne i udviklingen.

Jeg forstod godt, at hr. Juul-Madsen lagde fast, at det gode ord ikke kunne være konservativ tænkning: nøgen kom han til verden, og nøgen gik han herfra. Men jeg forstår, at det ikke støder an mod konservativ tankegang politisk set at gå et langt liv igennem uden en trævl på kroppen.

Må jeg så sige om lovforslagene, at jeg synes, de rejser tre spørgsmål. For det første dette: hvordan forener man lovforslagene med kommunalt selvstyre? Jeg synes ikke, man skal knibe udenom, ikke mindst fordi man selv har stemt for kommunalreformen, og jeg synes, at vi har krav på en forklaring på, hvordan dette forenes med kommunalt selvstyre.

Det andet spørgsmål, som rejses, dette: hvorfor er grundskat, jordbeskatning, egentlig misliebigt? Hvorfor er det egentlig noget vederstyggeligt noget? Hvorfor er det særlig ondt i forhold til direkte beskatning? Jeg synes, at vi mangler en argumentation her, fordi det, der er ført frem om, at det er en skat på produktion, gælder jo også, når man beskatter f.eks. industrien og mange andre ting. Jeg synes i og for sig, at vi må bede om, at man tænker problemet til bunds. Hvorfor er grundskatter misliebige? Og i denne sammenhæng kunne man stille spørgsmålet omkring den 15. almindelige vurdering, som jo har medført, at højrepositionen har fået travlt som mus i barselseng: hvad tænker man sig egentlig? Tænker